

С ДРЪЗНОВЕНИЕ И УСТРЕМ

*Студенти от НМА концертират със Софийска филхармония
под диригентството на Деян Павлов*

Кръстин Младенов

В музикалния живот на столицата релефно се очертава традиция всеки май студенти от Националната музика академия „Проф. Панчо Владигеров“ да се изявяват като солисти в концерт на Софийската филхармония. Подобно сътрудничество има двойното предимство да социализира изкуството на студентите от Академията, като им предостави реалния голям публичен концертен подиум, и същевременно да даде възможност на филхармоничната музикална аудитория да бъде свидетел на техния начален път. Точно такъв бе концертът на 16 май 2019 в зала „България“.

Началото бе поставено с пиесата „Елегия“ за виолончело и струнен оркестър от Тодор Попов. Солист бе Радослав Ненчев от класа на асистент Христо Танев. Повечето от известните произведения на Тодор Попов са свързани с човешкия глас (солови и хорови), на който той е голям познавач. Може би именно затова тук се е спрял на виолончелото, така близко в своята същност до вокалната изразителност. Младият солист (първи курс) защити убедително инструменталните и интерпретационни предизвикателства, заложи в тази красива българска творба.

Последва Концерт за виола и струнен оркестър (втора част) от Емануел Сежурне, съвременен френски композитор и голям педагог в областта на ударните инструменти. Солираше Здравка Атанасова от класа на

проф. Татяна Кърпарова. Освен съвременния и интересен музикален стил, концертът за вибrafон изобилства с оригинални и виртуозни техники за този инструмент, които в изпълнението на талантливата студентка се редуваха с бързина и блясък.

Михаел Йорданов (бас) от класа на проф. Илка Попова и доц. Николай Моцов поднесе известната ария на Фиеско от операта „Симоне Боканegra“ на Дж. Верди. Младият певец е с красив и тембрист глас и дава сериозни заявки за бъдещо развитие и творчески успехи.

Лоне Грьондал е норвежки композитор, чийто Концерт за тромбон (беше изпълнена първа част) освен специфичните тромбонови техники разкрива красива оркестрация и късноромантични разнообразни хармонии. Кирил Христов от класа на проф. Атанас Карафезлиев показва стабилна техника и красив обемен звук на своя инструмент.

Константина Лученко (сопран) от класа на проф. Мила Дюлгерова представи разгърнатата сцена, ария и каватина на Анна Болейн от едноименната опера на Г. Доницети. Младата певица съумя да се превъплъти в трите различни настроения на този нелек за изпълнение оперен фрагмент.

„Елегичен романс“ за виолончело и оркестър от П. Владигеров е едно от рядко изпълняваните и по-неизвестни произведения на големия наш класик. В него освен типичните черти на Владигеровия стил се открива влияние и на френския импресионизъм. Момчил Пандев, от класа на гл. ас. д-р Атанас Кръстев, с красивия си кантиленен звук предаде на публиката нюансите на преливащите състояния.

Арията на Маргарита (с бижутата) от „Фауст“ на Шарл Гуно разкрива щастието на младото момиче, получило като подарък красиви накити от своя любим. Нели Колева (сопран) създаде и претвори убедително тази радостна и приповдигната атмосфера.

Отново Панчо Владигеров – „Песен“ за цигулка и оркестър, която бе изпълнена със стабилно персонално присъствие и безупречна интонация от цигуларя Филип Филипов от класа на проф. Велика Цонкова.

Представянето на младите таланти завърши подобаващо с първа част от Трети концерт за пиано и оркестър на Панчо Владигеров. Впечатляващата виртуозна техника на Мила Михова от класа на проф. Борислава Танева постави поантата на този концерт. (Радостно е, че в концерта бяха включени три произведения на Владигеров, като по този начин бе уважена и 120-годишнината от рождението му.)

На диригентския пулт бе Деян Павлов, преподавател по оперно пеене с диригент и оперно-симфонично дирижиране в Академията. С жест, едновременно точен и изпълнен със значение, ритмически строг, но художествено обемен, Деян Павлов водеше младите изпълнители в изграждането на музикалното време, в обхващането на формата, като осигуряваше ансамбъла и баланса в цялостния звуков строй.

Специфично съставна е задачата на диригент, който едновременно обучава студентите в извеждане на музикална драматургия, в партньорски усет и поведение, и самият той като ръководител съгражда художествено тази драматургия. Такъв диригент не може да разчита на стабилен предварителен опит, но импулсира началното му усвояване. Същевременно всяка концертна изява със студентите е художествен резултат, имплицитно вградил постигнатите в учебната работа техни умения.

В концерта със Софийска филхармония маестро Деян Павлов, когото публиката познава от отличните му изяви с различни симфонични оркестри, представи на високо художествено равнище младото изкуство на Националната музикална академия, съчетавайки като диригент взискателния Учител и вдъхновения Артист.